

Komunikat Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o wykonaniu narodowego planu gospodarczego w roku 1952

(Ciąg dalszy ze str. 1)

boru kolejowego wykonano trzy nowe typy wagonów towarowych oraz prototyp lokomotywy elektrycznej. W przemyśle stocznym wyprodukowano wyposażenie okrętowe nie produkowane dotąd w kraju. W zakresie maszyn budowlanych wykonano prototyp koparki 0,25 m³ i opanowano produkcję nowych typów żuraw budowlanych, betoniarę i katarów.

W całym przemyśle podjęto produkcję znacznej ilości nowych wyrobów. Przemysł maszynowy opanował w roku 1952 produkcję żelwa sferoidalnego i kwasoodpornego oraz rozszerzył produkcję żelwa modyfikowanego. Przemysł Ministerstwa Hutnictwa rozszerzył produkcję stali gatunkowych, opanował produkcję szeregu wysokogatunkowych stali stopowych, uruchomił produkcję blach i rur platerowanych, stal kwasoodporną. W hutnictwie metalu nieżelaznych opanowano produkcję między innymi konwertorowej z koncentratów rud krakowskich, blach duraluminiowych platerowanych, szeregu nowych gatunków stopów aluminium. Przemysł Ministerstwa Przemysłu Chemicznego opanował produkcję nowych rodzajów nawozów sztucznych, produkcję fenolu syntetycznego i metanolu oraz nowych tworzyw sztucznych i mas plastycznych, nowych rodzajów elektrod. Nowych rodzajów leków i wysokowartościowych farmaceutyków, jak penicyliny krystaliczne, chloromycetyny. Równocześnie w przemyśle chemicznym uruchomiono na skalę politechniczną produkcję o-

koło 150 artykułów, między innymi środków do walki z chwastami, barwników kadziowych, witaminy C.

W roku 1952 osiągnięto postęp w zakresie mechanizacji produkcji w przemyśle socjalistycznym. W przemyśle węglowym wskaźnik mechanicznego ładowania węgla wzrósł o 49 proc. w porównaniu z rokiem 1951. Wskaźnik mechanicznego urabiania węgla kruszącym i kombajnami wzrósł w roku 1952 o 7 proc. w porównaniu z rokiem 1951. W przemyśle hutniczym osiągnięto pewien postęp w mechanizacji ładowania w koksowniach i wielkich piecach, rozszerzono średnią i małą mechanizację w walcowniach.

W roku 1952 nastąpił dalszy postęp w dziedzinie wprowadzenia nowych wysokowartościowych procesów technologicznych. W przemyśle maszynowym uruchomiono szereg linii produkcyjnych i montażowych oraz gniazd obróbkowych. Osiągnięto postęp w dziedzinie opanowania metod elektrycznej obróbki metali, wprowadzono do przemysłu agregaty do elektroiskrowej obróbki metali i aparaty do elektroiskrowego utwardzania narzędzi, rozszerzono stosowanie spawania automatycznego.

W roku 1952 we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej znacznie wzrosła ilość wynalazków i wniosków racjonalizatorskich zgłoszonych przez pracowników. Liczba wynalazków i wniosków racjonalizatorskich zgłoszonych w roku 1952 wzrosła dwukrotnie w porównaniu z rokiem 1951 i osiągnęła około 125 tys. W roku 1952 zrealizowano z tego około 60 tys. wniosków.

IV. Produkcja rolna

Obszar zasiewów w całym rolnictwie zwiększył się w roku 1952 ogółem o około 142 tys. ha, w porównaniu z rokiem 1951. Globalne zbiory 4 zbóż w całym rolnictwie były w roku 1952 o około 4 proc. wyższe niż w roku 1951.

Pogłowie bydła w całym rolnictwie według stanu na 31. XII. 1952 r. kształtowało się na poziomie nieco wyższym, niż w roku 1951, pogłowie trzody chlewnej wzrosło o około 3 proc., pogłowie owiec o około 13 proc.

Zaopatrzenie w nawozy sztuczne pod zbiory 1952 r. w całym rolnictwie wzrosło ogółem o około 15 proc. w porównaniu z rokiem 1951, w tym w nawozy azotowe o około 12 proc., fosforowe o około 13 proc., potasowe o około 18 proc., wapno nawozowe o około 18 proc.

W roku 1952 znacznie wzrosło zaopatrzenie rolnictwa w nowoczesne maszyny rolnicze i środki transportu. W roku 1952 rolnictwo otrzymało ponad 8,4 tys. traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 km na haku, 2,4 tys. żniwiarek, 300 ciągników kołowych i 1,3 tys. konnych, 1,6 tys. snopowiązałek traktorowych i 200 konnych, 1,4 tys. traktorowych koparek do ziemniaków i 6,4 tys. konnych, 1,5 tys. szałazek do ziemniaków, 8 tys. siewników do zbóż, 1,8 tys. silników spalających 4,1 tys. silników elektrycznych.

W roku 1952 zelektryfikowano ponad 350 gromad, w tym

V. Transport i łączność

Na kolejach normalnotorowych przewoży ładunków w roku 1952 wzrosło ogółem o około 4 proc. W porównaniu z rokiem 1951 plan przewożenia ładunków na kolejach nie został jednak wykonany. Nie osiągnięto również zadań planu państwowego w zakresie przyspieszenia obrotu wagonu towarowego. W roku 1952 koleje osiągnęły zmniejszenie zużycia węgla na 1000 brutto tona km o około 1,4 proc. w porównaniu z rokiem 1951.

VI. Inwestycje budownictwo

Rozmiar rzeczowy inwestycji wzrósł w r. 1952 o około 22 proc. w porównaniu z rokiem 1951. Rozmiar rzeczowy inwestycji w zakresie Ministerstwa Górniczego wzrósł o 20 proc. w porównaniu z rokiem 1951, w zakresie Mini-

sterstwa Energetyki, Ministerstwa Hutnictwa i Ministerstwa Przemysłu Maszynowego łącznie o około 32 proc. w zakresie Ministerstwa Przemysłu Chemicznego o 29 proc. W zakresie budownictwa mieszkaniowego prowadzonego

przez Centralny Zarząd Budownictwa Miast i Osiedli — ZOR o ponad 35 proc.

Rozmiar rzeczowy inwestycji w roku 1952 osiągnięto zwiększeniem zdolności produkcyjnych i usługowych we wszystkich działach gospodarki narodowej. W zakresie ministerstw przemysłowych oddano do użytku w roku 1952 ogółem około 450 wielkich i średnich obiektów przemysłowych, między innymi walcownie — zgniatacz w Hucie „Bobrek”, 2 piece martenowskie i I etap walcowni rur w Hucie im. Bolesława Bieruta w Częstochowie, II baterie koksownicze w Hucie „Kościuszko”, hutę tlenku cynku, kompleks warsztatów w Nowej Hucie, w tym odlewnię staliwa i kuźnię, 2 kopalnie węgla kamiennego „Wesoła II” i „Ziemowit”, drugi etap elektrowni wodnej w Dychowie, nowe hale fabryczne w Fabryce Samochodów Osobowych w Warszawie, dalsze obiekty Samochodów Ciężarowych w Lublinie, Zielonogórskie Zakłady Włókien

Sieć placówek handlu uspołecznionego na szczeblu detalu wzrosła o 17 proc. w porównaniu z rokiem 1951, a za dania planu w zakresie rozwoju sieci handlowej zostały wykonane w 108 proc. W roku 1952 nastąpił poważny wzrost sieci aparatu żywienia zbiorowego.

W celu lepszego zaopatrzenia ludności pracującej w 1952 roku znacznie rozszerzono sieć i działalność oddziałów zaopatrzenia robotniczego przy zakładach pracy.

W roku 1952 nastąpił wzrost liczby zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej o około 324 tys. osób w porównaniu z rokiem 1951. Zatrudnienie w gospodarce socjalistycznej poza rolnictwem wzrosło w roku 1952 o 6 proc., w tym w przemyśle socjalistycznym o 6 proc. w państwowych przedsiębiorstwach budowlano — montażowych o 8 proc. w transporcie i łączności o 2 proc.

Wydajność pracy, liczona według wartości produkcji globalnej na pracownika grupy przemysłowej wzrosła w roku 1952 ogółem w przemyśle socjalistycznym o ponad 13 proc. w porównaniu z rokiem 1951, w państwowych przedsiębiorstwach budowlano — montażowych o około 17 proc., na kolejach normalnotorowych PKP o około 2 proc.

W roku 1952 nastąpił dalszy rozwój oświaty, kultury, nauki i ochrony zdrowia.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W roku 1952 nastąpił dalszy rozwój oświaty, kultury, nauki i ochrony zdrowia.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

VII. Obrót towarowy

Całość obrotów uspołecznionego handlu detalicznego łącznie z żywnością zbiorową w cenach porównywalnych wzrosła o około 3 proc. w porównaniu z 1951 r.

Zaopatrzenie ludności w najważniejsze artykuły spożywcze wzrosło w zakresie pieczywa żytniego o 25 proc. w porównaniu z rokiem 1951, pieczywa pszennego o 6 proc., tłuszczów roślinnych o 22 proc., masła o 16 proc., jaj o 26 proc., mleka konsumpcyjnego o 18 proc. Nie został w pełni wykonany plan sprzedaży mięsa i cukru.

Zaopatrzenie rynku w artykuły przemysłowe wzrosło w zakresie tkanin wełnianych łącznie z konfekcją o 16 proc., tkanin jedwabnych łącznie z konfekcją o 6 proc., obuwia skózanego o 8 proc. Nie został w pełni wykonany plan sprzedaży tkanin bawełnianych.

Sieć placówek handlu uspołecznionego na szczeblu detalu wzrosła o 17 proc. w porównaniu z rokiem 1951, a za dania planu w zakresie rozwoju sieci handlowej zostały wykonane w 108 proc. W roku 1952 nastąpił poważny wzrost sieci aparatu żywienia zbiorowego.

W celu lepszego zaopatrzenia ludności pracującej w 1952 roku znacznie rozszerzono sieć i działalność oddziałów zaopatrzenia robotniczego przy zakładach pracy.

VIII. Zatrudnienie i wydajność pracy

W roku 1952 nastąpił wzrost liczby zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej o około 324 tys. osób w porównaniu z rokiem 1951.

Zatrudnienie w gospodarce socjalistycznej poza rolnictwem wzrosło w roku 1952 o 6 proc., w tym w przemyśle socjalistycznym o 6 proc. w państwowych przedsiębiorstwach budowlano — montażowych o 8 proc. w transporcie i łączności o 2 proc.

Wydajność pracy, liczona według wartości produkcji globalnej na pracownika grupy przemysłowej wzrosła w roku 1952 ogółem w przemyśle socjalistycznym o ponad 13 proc. w porównaniu z rokiem 1951, w państwowych przedsiębiorstwach budowlano — montażowych o około 17 proc., na kolejach normalnotorowych PKP o około 2 proc.

IX. Rozwój oświaty, kultury, nauki i ochrony zdrowia

W roku 1952 nastąpił dalszy rozwój oświaty, kultury, nauki i ochrony zdrowia.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstawowego nastąpiło dalsze podniesienie stopnia organizacyjnego szkół podstawowych oraz rozszerzenie sieci szkolnictwa pełnego 7-klasowego na wsi. Liczba szkół pełnych 7-klasowych powiększyła się w roku 1952 o około 850. Liczba uczniów w szkołach pełnych 7-klasowych osiągnęła około 2.600 tys. uczniów, co stanowi 86 proc. ogólnej liczby uczniów w szkołach podstawowych.

W zakresie szkolnictwa podstaw

Armia Radziecka przyniosła nam wolność

8 lat temu, zwycięska ofensywa zimowa Armii Radzieckiej wyzwoliła naród polski z hitlerowskiej niewoli. Początek uderzenia wojsk radzieckich i walczących w ich składzie oddziałów polskich — 12 stycznia 1945 r. pozostanie dla nas na zawsze dniem najbardziej radosnym. 17 stycznia nastąpiło wyzwolenie bohaterkiej Warszawy, a już kilka dni później wolność wkroczyła do Wielkopolski.

Pierwsze czołgi Armii Radzieckiej ukazały się na polach i drogach powiatu wolsztyńskiego wieczorem 25 stycznia 1945 r. W nieopisanym popłochu uciekali hitlerowcy szosą sulechowską w kierunku Odry. Zwycięskie czołgi stoczyły szereg potyczek z uchodzącym z naszej ziemi wrogiem w okolicy Sułechowa, Zbąszynia i Międzyrzecza. 27 stycznia nastąpiło w Wolsztynie wzruszające powitanie przez ludność miasta wyzwolonych wojsk radzieckich. Komendantem wojennym Wolsztyna został ppłk. Anaszkowski, a burmistrzem wybrano Stefana Obera. 26 marca odbyła się pierwsza po wyzwoleniu uro-

czysta sesja Miejskiej Rady Narodowej.

Powiat wolsztyński stał się zapleczem oddziałów frontowych, forsujących Odrę. Trwały jeszcze krwawe walki, kiedy komenda wojenna miasta i wdzienne społeczeństwo Wolsztyna rozpoczęło budowę jednego z najpiękniejszych cmentarzy żołnierzy radzieckich na polskiej ziemi. Zwierzchnictwo nad budową objął major Askanaz. Pożyteczny pomnik zwycięskiego żołnierza radzieckiego wykonał miejscowy artysta-rzeźbiarz Edward Przymusiński. Na cmentarzu w o-
zdobnych grobach leży 362 bohaterów żołnierzy i oficerów, poległych przy forsowaniu Odry. O grobach tych nie zapomina społeczeństwo wolsztyńskie. Przy wielu okazjach składa ono tam w do-
wól wdzięczności liczne wieńce.

Dziesiątki takich wieńców złożono u stóp pomnika bohaterów 27 bm., w 8 rocznicę wyzwolenia.

W dniu tym odbyła się również uroczysta sesja Powiatowej, Miejskiej i Gminnej Rady Narodowej. Korespondenci wolsztyńscy wydali specjalny numer gazetki powiatowej poświęcony głównie rocznicy oswobodzenia, a komitet redakcyjny audycji radiowej przygotował okolicznościowy program lokalny.

W zakładach pracy, świetlicach, szkołach i gromadach powiatu odbywały się liczne akademie.

W przeddzień 8 rocznicy wyzwolenia Śremu, miejscowe społeczeństwo złożyło wieńce na grobach poległych żołnierzy Armii Radzieckiej. 23 bm. zorganizowano uroczystą sesję Powiatowej i Miejskiej Rady Narodowej, na którą przybyły delegacje wszystkich śremskich zakładów pracy. Po okolicznościowym referacie, wygłoszonym

przez przewodniczącego Prezydium PRN — Jędrzejczaka, odbyła się bardzo uroczysta i starannie przygotowana część artystyczna.

Społeczeństwo Środy Wlkp. manifestowało swoją wdzięczność dla Armii-Wyzwolicielek na uroczystej sesji Powiatowej i Miejskiej Rady Narodowej. Referat na temat oswobodzenia miasta i powiatu przez Armie Radziecką i Wojsko Polskie wygłosił ob. T. Siedliński, zastępca przewodniczącego Prezydium PRN.

W części artystycznej wystąpił zespół Państwowej Średniej Szkoły Muzycznej.

Podniosły nastrój cechował nadzwyczajną sesję Powiatowej i Miejskiej Rady Narodowej w Chodzieży, zwołaną w rocznicę wyzwolenia ziemi nadnoteckiej. Mówili o tym: przewodniczący Prezydium PRN — Kaźmierczak i przedstawiciel Wojska Polskiego.

Część artystyczną wypełniły występy zespołu Państwowej Szkoły Muzycznej z Poznania.

Młodzież szkół nowotomyskich przemaszewowała przy dźwiękach orkiestry ulicami miasta, by dać wyraz wdzięczności za oswobodzenie Polski przez Armie Radziecką.

W Kórniku, powiat Śrem, zorganizowano akademię, na której przemówienie okolicznościowe wygłosił przewodniczący Prezydium MRN — Świejkowski.

Podobnie uroczyste obchody odbyły się w całym powiecie śremskim.

Capstrzyk i składanie wieńców na grobach poległych bohaterów poprzedziło rocznicę wyzwolenia Kalisza i powiatu przez wojska radzieckie. We wszystkich świetlicach zakładowych w Kaliszu zorganizowano uroczyste zebrańia załóg.

Podczas akademii dla społeczeństwa Budzyna w powiecie chodzieskim, referat na temat 8 rocznicy wyzwolenia Warszawy z faszystowskiej niewoli wygłosiła nauczycielka ob. Krzyżkowska.

Uroczystość zakończono występami dzieci klasy Va, któ-

re przekazały również 200 zł na odbudowę stolicy.

26 bm. ludność Wrześni złożyła hołd poległym żołnierzom radzieckim. W manifestacji wzięli udział uczniowie miejscowych szkół oraz delegacje zakładów pracy.

O dorobku miasta i gminy Klecko w powiecie gnieźnieńskim, mówił wiceprzewodniczący Prez. GRN — Starzyński oraz delegat Wojska Polskiego na nadzwyczajnej sesji GRN i MRN w 8 rocznicę oswobodzenia.

Społeczeństwo Krotoszyna zebrane na uroczystej sesji MRN wysłuchało referatu ob. Wawrzyniaka — przewodniczącego Prezydium MRN na temat 8 rocznicy wyzwolenia. Część artystyczna obejmowała występy zespołu PWSM z Poznania i miejscowego Państwowego Liceum Pedagogicznego.

Podobnie uroczysty charakter nosiła sesja MRN w Zninie. Po wygłoszeniu okolicznościowego referatu przez zastępcę przewodniczącego Prezydium MRN — E. Marosza, w części artystycznej wystąpiła młodzież szkół podstawowych nr 1 i 2.

(Na podstawie korespondencji: H. Kozłowski, J. Rajta, J. Kosiński, J. Kuncowicz, E. Pietryka, J. Jakubowski, T. Kaczmarski, J. Kozaka, J. Waszaka, J. Lubawego, B. Kowalskiego i E. Kaźmierskiego oprac. WM)

Tam i jazy na Orli są konieczne

Mieszkańcy powiatu tureckiego od dawna już domagają się pobudowania tam i jazyów na rzece Orli, przepływającej przez ten teren. Wówczas nie odczuwaloby się braku paszy. Już choćby z tego powodu na ich budowę winny się znaleźć w tegorocznym budżecie odpowiednie kredyty. Pieniędzy potrzeba także na remonty wielu domów w Bojanowie, budowę remizy i sali do ćwiczeń dla strażaków oraz urządzeń do filtrowania nieczystej wody.

T. Walkowiak

Z Wielkopolski

Fabryka Konfekcji Poznańskich Zakładów Przemysłu Sportowego w Chodzieży wykonała w ub. roku przedterminowo plan produkcyjny. Przyczyniła się do tego praca produkcyjnych szwaczek: St. Skibińskiej, M. Janickiej, H. Kinas, Cz. Mielnińskiej i A. Dutkowiak.

W roku bieżącym PSS i MHD w Chodzieży otworzy 10 nowych sklepów spożywczych i tekstylnych. (ko)

Powiatowa Rada Związków Zawodowych w Zninie organizuje dla młodych zaufania, referentów socjalno-ubezpieczeniowych, grupowych i organizatorów pracy kulturalno-oświatowej i inspektorów pracy 22-godzinne szkolenie. (ke)

Uczniowie klas jedenastych Liceum Ogólnokształcącego we Wrześni wystąpili z bogatym programem artystycznym w Zakładach Przemysłu Drzewnego w Orzechowie. Robotnicy występowi uczniowski przyjęli gorącymi oklaskami.

J. Zmuda

Teatry

OPERA — g. 19 „Madame Butterfly“

POLSKI — g. 19 — „Dalekie“

NOWY — g. 19 — „Mieszczanie“

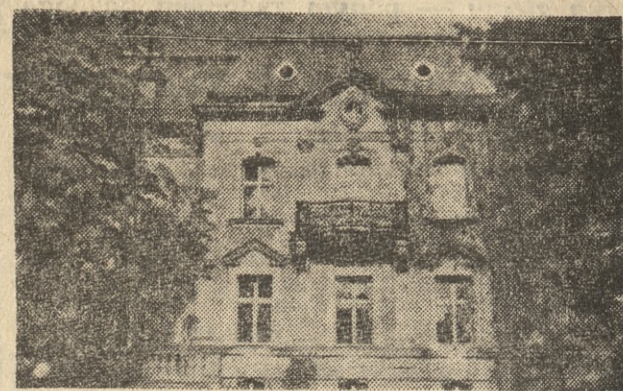
KOMEDIA MUZYCZNA — g. 19.30 „Magazyn mód“

MŁODEGO WIDZA — godz. 16.30 „O jakim zaklętym“

Kina

APOLLO — godz. 16.15 i 20.30 „Fanfan Tulipan“ (prod. fr. włoska — od lat 18)

AKTYK — g. 14.30 — „Dni i noce“ (prod. radz.), g. 16.30, 18.30 i 20.30 — „Chłopcy na

Piękny budynek Muzeum Przyrodniczo-Historycznego w Gorzowie zawiera bogate zbiory i tablice, pokazujące budowę materii oraz prawa rządzące przyrodą.

Wzrasta produkcja trzody chlewnej w województwie poznańskim

W związku z przebudową naszej gospodarki narodowej i nadaniu jej charakteru przemysłowo-rolniczego, następuje ogromne przegrupowanie ludności ze wsi do miast. Toteż zapotrzebowanie na produkty spożywcze jest coraz większe. Dlatego przed rolnictwem polskim stawia się zadanie osiągnięcia w ostatnim roku planu 6-letniego 10 i pół miliona sztuk trzody chlewnej. Ilość ta jest nie tylko możliwa do osiągnięcia, ale można ją przekroczyć, jeżeli będą zmobilizowane do tego celu wszystkie siły i środki.

Podajemy zatem osiągnięcia w hodowli uzyskane przez przodujące państwowe gospodarstwa rolne i spółdzielnie produkcyjne oraz przodujących chłopów.

Bardzo dobrymi wynikami w roku 1952 może się pochwalić brygadziści chlewni zarodowej w gospodarstwie PGR Kobylniki (powiat Szamotuły) Szczepan Grupa. On to na początku 1952 r. wezwał do współzawodnictwa wszystkich brygadistów chlewni w PGR-ach. Osiągnięcia ob. Grupy charakteryzują następujące dane: osiągnął on w roku ubiegłym po 2 mioty od 50 macior, a od maciory Szarecy nawet 3 mioty. W ciągu roku każda maciora odchowała średnio 13,86 prosiąt, a wspomnianą już Szaręda 24 prosiąt. Procent sztuk padłych ograniczono do 9,3! Oto rezultaty nadzwyczajnej starannej opieki. Roczny plan produkcji brygada ob. Grupy wykonała w 1952 proc.

Dla przykładu przytoczymy tutaj niektóre z metod hodowlanych ob. Grupy. Prosięta dokarmia się w Kobylnikach już w pierwszych kilkunastu dniach ich życia. Maciory pokrywa się dwukrotnie w czasie lochowania, a krótko przed oproszeniem masuje ich wymiona. Już w pierwszych dniach życia prosięta otrzymują świeżą wodę do picia, zmienianą kilkakrotnie w ciągu dnia.

Wynikami hodowlanymi w Kobylnikach zainteresowała się katedra Szczegółowej Hodowli Zwierząt przy WSR. W styczniu br. ob. Grupa została zaproszona na seminarium dla studentów IV roku i podzieliła się z nimi swymi doświadczeniami.

Spośród gospodarstw zespołowych województwa poznańskiego na uwagę zasługuje pod względem produktywności trzody chlewnej także chlewnia macior zarodowych Spółdzielni Produkcyjnej Młodasko (pow. Szamotuły). W tejże spółdzielni od macior zarodowych uzyskano średnio 8 macior w miocie. Procent prosiąt padłych w wieku do 8 tygodni wynosił zaledwie 4,8! Materiału zarodowego dostarczył spółdzielni Zootechniczny Zakład Doświadczalny w Ciołkowie. Instytut i gospodarstwa doświadczalne wyższych uczelni oraz państwowe gospodarstwa rolne, dostarczają w do-

bie obecnej dużo cennego materiału hodowlanego nowotworczym się gospodarstwom zespołowym.

Dobrymi wynikami w hodowli cieszy się również średniololny chłop w gromadzie Wrózew (powiat Krotoszyn) — Józef Drygas, odznaczony odznaką wzorowego hodowcy. Od swych dwóch macior zarodowych rasy wielkiej białej uzyskał on w roku ubiegłym po 2 mioty średnio od każdej. Płodność każdej z tych macior wynosiła średnio 24 prosiąt odchowane w ciągu roku.

Oto kilka sylwetek ludzi, którzy swą wytrwałą pracą dzięki stałemu doskonaleniu swych metod hodowlanych, opierając się na osiągnięciach postępowej nauki — uzyskali bardzo dobre wyniki w produkcji trzody chlewnej. Te wyniki upoważniają nas do twierdzenia, że w ramach szlachetnego współzawodnictwa, można jeszcze znacznie podnieść produktywność trzody chlewnej. Uchwała Rządu z dnia 3 stycznia stwarza jeszcze lepsze niż dotychczas warunki do intensywniej hodowli trzody chlewnej we wszystkich gospodarstwach rolnych.

Mgr inż. A. Kaczmarek

30 KRONIKA STYCZEŃ

PIĄTEK	
Martyn	
Słońce w: 7.38	zach.: 16.34
Księżyc w: 17.14	zach.: 7.50

W północno-zachodniej części kraju rozpozognienia, na pozostałym obszarze pochmurno z niewielkimi opadami i możliwością przejścia od północnego zachodu. Nocą temperatura w pobliżu 0 st. C, lokalne przymrozki w ciągu dnia. Temperatura od +1 st. C do +8 st. C na zachodzie kraju.

REDAKCJA: Poznań, ul. Grunwaldzka nr 19, II ptr., tel. nr 62-70, 64-75.

DRUKARNIA: — Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka, Poznań.

K-4-11514

MIROSLAW ŻUKAWSKI

TRZEKA Czerwona

Spłunął precyzyjnie, trafiając w puszkę po konserwie na ładną odległość.

— Sto na sto możliwych — stwierdził z zadowoleniem.

Statek wchodził do portu. Mały holownik prychał przed nim, wyrzucając strumienie wody. Morze nabierało koloru farбки do prania. Biegały po nim ośniewające blaski, jakby odbite od tysiąca lusterek. Z nieba biło ogromne słońce.

Mohamed czochał się po brodzie, którą zapuszczał zwyczajem strzelców marokańskich.

— U nas w taborze od kilku dni o niczym innym się nie mówi. My wiemy zawsze wcześniej niż Legia o tym co się święci.

— Jakim sposobem? — spytał Hirsch.

— Diabli wiedzą jakim sposobem — mruknął „Whisky“ — ale to fakt. Oni zawsze wszystko wiedzą prędzej. Nigdy tego nie zrozumiesz. Ale skoro w taborze mówią, że nas będą załadowywać, to możesz być pewny, że tak się stanie. Jak ci w brussie powiedzą, że w nocy będzie atak, to nie zastanawiaj się dużo skąd to wiedzą. Będzie atak, jak amen w pacierzu.

Zawahał się chwilę, nie wiedząc jak zakląć po francusku.

— Psia ich mać marokańska — zakończył wreszcie po polsku.

Statek przesunął się wolno u stóp fortu po olejistej wodzie basenu. Widać było z góry jego pokłady, wyludnione i puste w słoncu.

— Jak upiór w biały dzień — stwierdził Hirsch.

„Whisky“ wskoczył na mur, by lepiej widzieć.

— Ciekaw jestem, co tam wiozą? Nie pływaj przecież z Saigona z pustym kaidunen Mohamed wzruszył ramionami.

— Co wiozą? Gówno. W 43-im było tak samo, jak nas załadowywali do desantu na Sycylię. Wieczorem przyjechały statki, jak gdyby nigdy nic. My odtygodnia nie wy-

chodziliśmy z koszar — alarm i alarm. Do północy wszystko już było załadowane, człowiek przy człowieku. Nie można się było ruszyć. Ludzie robili pod siebie, bo w kłozie wiecznie ktoś siedział, a na pokład nie można się było dostać. Okręt śmierdzał jak zażumiony.

Przerwał i znacząco pociągał nosem.

— Ten też śmierdzi aż tu czuć.

„Whisky“ i Hirsch weszli przez chwilę niedowierzaniem.

— Może i śmierdzi — skonstatował „Whisky“ — Cały ten port śmierdzi. W 44-ym przed inwazją załadowano nas na czystą, czystą statki, prosto ze stoczni. Trzy tygodnie trzymaliśmy nas bez przepustek. Jak już się zdawało, że nikt tego dłużej nie wytrzyma — inwazja! Zbudowano nas w nocy i dawaj na łeb na szyję. Cieszyliśmy się z tego jak wariaci, choć nie powiem, każdy miał teglego pietra. Na morzu leżała mgła, trzęśliśmy się, a każdy mówił, że z zimna.

Zamyślił się, szukając we wspomnieniach.

Na statku ruszył z łoskotem wał kotwiczny. Holownik odpływał szybko, prychając wodą.

— Tylko że wtedy — ciągnął dalej „Whisky“ — czekało się na to, jak na powrót do swoich. Jak stanąłem na brzegu i powiedziałem sobie, że już suchą nogą mogę dojść do domu, to mnie aż zatkało!

— Jakos nie doszedłeś — rzucił cierpko Hirsch.

— Nie tyś mi w tym przeszkodził. Próbowaliśmy pod Fałaise, ale daliśmy wam w dupę.

Niemcowi gęba pociemniała. Obrzucił Polaka złym spojrzaniem zaciskając usta. „Whisky“ zlaźł z muru i otrząpał ręce. Hirsch zrobił ku niemu krok.

— Słuchaj — powiedział — w Vietnamie pokażesz, co umiesz, dobrze? Tam się będziemy bić ze wspólnym wrogiem.

W Polaku się jeszcze gotowało.

— Nie ty mnie będziesz uczył co mam robić w Vietnamie. Nas nie masz co uczyć, jak się trzeba bić. My już się tak bijemy więcej niż sto pięćdziesiąt lat. rozumiesz? Wiesz, co to San-Domingo?

Niemiec wytrzeszczył oczy, wyraźnie zbąniały.

— Nie wiesz... A on wie — wskazał palcem Marokańczyka — on wie, bo teraz te winie Francuzi wszystkie wojny robią jego aranim wojskiem.

Przez chwilę nikt nic nie mówił. Słychać było tylko, jak Marsylia huczy nad portem. V przystani zgrzytnął dźwig, potem syreny zaczęły wyc w dokach na fajrant.

(Ciąg dalszy nastąpi) (8)

CO * GDZIE * KIEDY

pozycji (prod. ko- reńska)	Radio
MUZA — g. 16.18 i 20	PROGRAM II
„Kłopoty referenta Trziszki“ (prod. czeskiej)	Fala Poznania 249 m
RIALTO — g. 16.18, 20	Wiadomości: 5.05, 6.30, 7.55, 12.04, 17.18, 18.05 (P), 21.23.50
„Panna bez posagu“ (prod. radz.)	Muzyka: 5.10, 6.50 — poranna, 12.15 — na swojską nutę, 13 — recital fortepianowy, 13.15 — koncert rozrywkowy 15 — utwory fortepianowe 16.20 (P) — wyjątki z op. „Tosca“ 17.20 (P) Weber — koncert na fagot 17.40 (P) — utwory Chopina 18.15 (P) — muzyka ludowa, 18.40 — włoska muzyka operowa, —
PIAST — g. 19 „Mały partyzant“	
METALOWIEC — g. 17 i 19.30 „Cyryk“	
FOTOPIASTIKON — g. 10-22 „Podróż po Europie“ (część I)	

21.30 — rozrywkowa, 22.20 — pieśni Piotra Czajkowskiego, 22.40 taneczna, 23.10 — Brahms kwintet fortepianowy

Audycje inne: 11.45 — głos maja kobiety, 12.45 — dla wsi, 14.10 i 14.30 — szkolna, 15.10 — literacka, 15.30 — dla dzieci, 16 — Wschodnia Radiowa kurs I, 17.05 Radiowy Klub Racjonalizatorów, — 18 (P) — dla wsi, 18.20 (P) — reportaż z cyklu „Nasze plany produkcyjne“ 18.30 radiowy poradnik leżykowy, 19.10 — Wschodnia Radiowa 19.30 — muzyka i aktualności, 20 — literacka 20.20 — lu-
dziom planu 6-let-
niego, 22 — literacka